



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati  
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos  
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati  
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

**Landsberg, Johannes Justus**

**Coloniae Agrippinae, 1631**

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli ad Romanos VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](#)

# DOMINICA PRI MA ADVENTVS, EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI, AD ROMANOS XIII.

**S**CIENTES quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credimus. Nox praecepsit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo operas tenebrarum, & induamur armis, sicut in die honeste ambulemus. Non in commissationibus & ebrietatis, non in cubilibus & impudicitiis, non in contentione & amissione, sed in diuini domini Iesum Christum.

## PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

**V**anquam nulli non tempori hæc Pauli congruat exhortatio, qua (quandoquidem vita nostræ tempus ut hora tam breve est) nos excitat ut à somno peccati, à somno ignorantiae, à somno denique euigilemus incuria & negligencia: tamen huic maximè conuenit tempori hæc lectio, quando Domini celebramus aduentum. Siue enim Domini meditemur aduentum in carnem, siue in mensum, siue ad iudicium adhuc futurum (triplex enim huius est hic aduentus) summa nobis cura agendum est, ut à somno euigilemus peccandi. Nam quomodo celebrare possimus Domini aduentum in carnem, nisi gratias eidem pro tanta charitate, qua ad nos venit, acturi? Quomodo autem gratias agemus, non intellecto beneficio?

Est igitur aduentanda dominici aduentus ratio, ut sciamus eum propterea venisse, quo liberos nos faciat ab omni peccato. Sed quomodo ob dominicum hunc gaudebimus aduentum, quomodo exultabimus ob eius aduentum, qui à peccatis nos redemit, nihilominus in peccatis perseverantes? Hora igitur est, quandoquidem qui ad redimendos nos venit, prope est, à somno & obdormitione nos surgere, ne eius charitati videamur velle illudere, qui ad liberandos à peccato nos venit. Quod si aduentum Domini in mentem suspiramus, quomodo hora non est nos à peccatis cessare? Frustra enim in peccatis perseverantes hunc expectamus aduentum, siquidem in malam animam non introibit sapientia, ne habitabit in corpore subditio peccatis. Postremò, si ultimum recolimus aduentum, quo iam à Domino iudicandi, & iuxta operum nostrorum conditionem sumus accepturi, haudquaquam nos oportet moras agere, quin à peccatis ante euigilemus. Hora igitur nunc est nos à somno surgere, morari diutius dedecet. Propior enim nunc ex aduentu Saluatoris nostri est nobis nostra salus (quare incumbit quoque nobis aduentus primi dominii).

A min.

**IOAN. LANSP. CARTHVS. PARAPHR.**

minimè in torpore vetustatis obdormire) quam eo fuit tempore cum legis  
vmbra relicta, credere ceperimus. Nox & vmbra veteris legis transiit, in qua  
omnia in obscuro & in figura agebantur, dies autem & tempus euangelicæ  
legis appropinquavit, in quo ad salutem nostram diligentius nos vigilare  
& operari decet. Abijcenda igitur nobis sunt opera tenebrarum.

**1. Cor. 10.**  
Opera tene-  
braum quæ.

**Eccles. 11.**

**Arma lucis**  
quæ, & quo-  
modo indu-  
enda.

**Isaia 61.**

**Honestè am-  
bulare quid.**

**Mauth. 5.**

**Luca 14.**  
Coniuicia  
euangelica  
quæ.

**Lucas 11.**

**Luke 14.**  
Coniuicia  
euangelica  
quæ.

**Isaia 61.**  
Siquidem vt quidam dicit, *Induit me Dominus*  
*vestimento salutis, & inumento iustitiae,* seu *(vs alia habet lectio) laetitiae circum-*  
*dedit me,* & quasi sponsam decorauit me corona: sed quod ad hæc indumenta  
debeamus suspirare, anniti, eadem optare, pro his Dominum orare, &  
nullum obicem impedimentum ve diuinæ operationi obijcere. Induamus  
itaque arma lucis, sive in die gratiæ, qui per Christi nobis illuxit aduen-  
tum, honestè ambulemus. Honestè ambulamus, cum innocenter viuimus,  
dumque diuina legi subiecti, virtuosè ac reuerenter coram Deo ambulan-  
tes, proximos nostros bono adificamus exemplo. Ad quod Christus nos  
hortatur, dicens: *Sicut luceat lux vestra* (vides quia inquit lux vestra luceat, non  
tenebra obscurent) *coram hominibus, ut videant opera vestra bona,* & glori-  
facent *Patem vestrum, qui in celis est.* Ambulemus, inquit, sicut in die, ne in tenebris  
offendentes quempiam scandalizemus.

inuscemodi alijs prouocatiuis, quæ luxuriam in coniugio constitutis nullo licet respectu coniugij, commouent. Sunt enim hæc bestialia vitia, gula, ebrietas, & impudicitia, efficiunturque vrbestia ac bruta animalia, hi qui vitijs huiusmodi seruiunt. Propterea dicit Spiritus sanctus: *Fornicatio &c. Oferat 4.* bries auferunt cor. Nec solum carnalibus est vitijs abstinentum, sed ambulandum quoque nobis est non in contentione & xaulatione, hoc est, in ira & liuore. *Vbi enim* (sicut Jacobus in epistola dicit) *zelus & contentio, ibi in con-* Iacob. 5. *flantia & omne opus prauum.* Optimum igitur viro est consilium, quod Timotheo Paulus scribit: *Noli verbis contendere, ad nihil enim virile est, nisi ad subuer-* 2. Tim. 2. *sionem* creditum.

Postremo vbi monuit nos quid nobis sit vitandum Paulus, non taceret quid sit etiam amplectendum, dicens: Sed induimini Iesum Christum. Iesum Christum induere quid. Sustimum hoc est verbum. Non dicit, tegite aut operite vos Christo, sed induimini Iesum Christum. Qui vestem induit, omnem nuditatem suam celat atque inuoluit: Ideo qui Christum iuberetur indui, plena perfectaque iustitia & ex omni parte absolute iuberetur operiri, ut nulla pars actionis maneat à synceritate aut à iustitia nuda. Qui enim in quibusdam actionibus est iustus, in alijs item iniustus, quasi hoc latus cooperuit, illud nudavit. Indui igitur iubemur Dominum Iesum Christum, hoc est, figuram totius virtutis ipsius in nos transformare, imitari, atque in nobis exprimere. Sic enim à Paulo monemur, ut quomodo portauimus imaginem terrestris Adæ, ita 1. Cor. 15. portemus & caelestis figuram, eius virtutes & opera in nos transformando. Ad hæc autem hodiernum nos quoque inuitat Euangelium, quod hodiè, ut sequitur, legitur.

*EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM DOMINICE I. ADVENTUS, Matthæi XXI.*

**A**duentum Domini celebrantes, hoc tempus significamus, quo patres nostri desiderijs feruentissimis, clamoribusque importunitis Dei Filij incarnationem, siveque, hoc est, humani generis redemtionem postularunt. Nos autem de Domini aduentu aliquid dicturi, primum de quo (cum multiplex posset intelligi aduentus Domini) dicere statuamus, vobis significari necesse est. Est enim aduentus Domini in carnem. Hic iam aduentus præteriit. Deus enim homo factus est, non iterum hoc modo in mundum venturus. Est aduentus alius Domini ad iudicium, quem expectamus quidem omnes, sicut non pari fiducia & conditione. Veniet enim in fine iudicij, mundi Dominus Iesus iudex ad generalem mortaliuum cunctorum refutationem, discussionem & retributionem, daturus omnibus, ut scriptura habet, mercedem iuxta eorum opera. Quibusdam enim daturus est vitam felicitatemque æternam, glorificaturusque corpora eorum, quæ pro suo hic honore esurierunt, alferunt, sudauerunt, persecutes, itemque odia sustinuerunt in mundi, quamobrem eadem coronabit tunc inenarrabili felicitate, & gloria multiplici. Porro alijs ediuerso ob eorum superbiam, lasciviam, voluptatem, aliaque ipsorum peccata reddet, ut meruerunt. Huius aduentus hodiè iuxta Euangelium praefens, quod multis in ecclesijs legitur, nulla fit memoria, quæ ex litera colligi possit. Est tertius aduentus spiritua-

Aduentus in carnem. Ioan. 1. Aduentus iudicij. Apocal. 22.

A 2 lis, in-